

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vitis Aqvilonia seu Vitæ Sanctorvm Qvi Scandinaviam
Magnam Arctoi Orbis Peninsvlam Ac præsertim Regna
Gothorum Sueonumq[ue] olim rebus gestis illustrarunt**

Vastovius, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXIII.

Sigfridus Episcopus Vexion, C.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38534

S. SIGFRIDVS EPISCOPVS VEXIONENSIS FLORVIT

ANNO CHRISTI 1030.

IOANNE II. Pontifice.

CONRADO II. Imperatore.

OLAO II. Rege.

Ex Anglia pe-
tuntur predi-
catores.

Ethelredus Rex
petitioni Olai
lubens annuit.

S. Sigfridus se
ad Sueciam
excolendam
off.rit.

Cum tribus ne-
potibus & S.
Æschillo in
Sueciam nau-
gat.
In Sacrificio
missæ Christi
presens visus.
Rex obuiam
venienti pro-
cessit & predi-
canti credidit.

Nepotes S. Sig-
fridi crudeliter
a paganis tru-
cidantur.

OST fata Erici victoriosi Gottorum Sueconumque sceptrum Magnatum populique suffragio promeruit filius Olaus, pacis bellicque artibus inclytus; Is Christianæ religionis incensus studio, etiam Ethelredo Anglorum Regi confœderatus, legatione solenni expedita, prædicatores Euangelii ad se mitti petijt. Gaudius vehementer Ethelredus hac pia Regis voluntate, decreuit petitionem quantocius, optimo effectui mancipare. Coacto igitur in concilium Clero, edisserit propositum esse Suecorum Regi Olao, deinceps cælorum Regi militare, Christianæque fidei iugo collum submittere: hortatur proinde ut ex suo numero, idoneos aliquot dilatandæ fidei ministros eligant, qui labores & vitæ pericula pro Christi gloria perferre sint parati. Tunc Beatus Sigfridus ex Eboracen. Archidiacono Episcopus ordinatus, regio vir genere, doctrina & autoritate illustris, videns ex triduo colloquio nullos vel certe paucos repertos fuisse qui se vellent tanto periculo committere, ipse sponte se ad eam peregrinationem obtulit.

Igitur patria relicta superatis longissimis & periculosissimis maris itineribus, cum tribus nepotibus & Beato Æschillo cōsanguineo suo peruenit ad Gothiam meridionalem, ubi nunc Cathedralis Ecclesia Vexionensis conspicitur: Quo in loco cum sub papilionibus, missæ Sacrificium Deo offerret, à præfecto regio in eleuatione hostiæ puerum visus est eleuasse. De cuius appulsu & miraculis Rex, ab eodem Præfecto certior factus, mox obuiam processit aduentanti, atque viro Dei verba salutis prædicanti credidit, ipse & omnis populus. Hac præda Christo acquisita lætus Sigfridus, signa fidei Christianæ quaquaversum per Gothiam protulit & uti fidelis seruus ac prudens talentum sibi creditum, non sine multi spe fœnoris erogauit.

Interea dum instituendis Ecclesiis occuparetur Venerabilis Pontifex Sigfridus, audit cum magno animi dolore tres nepotes suos Vnamannum, Sunamannum, & Viuamannum, quib. Ecclesiam Vexionensem commiserat occisos, spoliatos, & abscis ceruicibus in stagnum vicinum proiectos esse. De quorum interfectio Rex dignum supplicium

cium sumere constituit, sed benignissimus Pontifex, ne capite luerent, interpellauit, diuinitus omnem consolationem expectans. Nec Deus sancti sui expectationem hanc fefellit, cum enim quadam nocte circa sta-

*Orationi insi-
stens capita ne-
potum totidem
luminib. è celo
insignita repe-
rit.*

gnum Vexionensi Ecclesiæ contiguum mæstus & precabundus inam-
bularer, à longe tria lumina per aquas ad se deferri cōspexit, quorum in-
dicio vnam in quam capita charissimorum nepotum proiecta erant, in
aquis inuenit, quæ adhuc cruore roseo perfusa contuitus dixit: *Vindictæ*
Deus. Cui mox ex capitibus vnum respondit. *Vindicabit,* alterum vero
sciscitando subiecit, *quando?* Tertium demum dialogismum inamæno
quidem veraci tamen ordine ita conclusit. *In filios filiorum.* quod illæ par-
ricidarum familiæ in hunc vsque diem suo malo experiuntur. Non ta-
men propterea Sanctus Christi Confessor, animum à Christi fide propa-
ganda, & eius Sancto Euangelio annuntiando remisit, sed indefesso stu-
dio nunc Gottos nunc Noruegos interuifens plurimosque lucratus Ec-
clesiam Dei lætis passim reddidit floridam incrementis. Dehinc ad Li-
bentium Archiepiscopum Bremensem se contulit, eique tanquam Apo-
stolicæ sedis per Gotiam Sueoniamque Legato, debita facta subiectio-
ne narrauit, quāta fecisset Dominus in salutem gentium, quarum Chri-
stose dicatium quotidie memorabilis accessio fiebat. Eum Archiepisco-
pus vt par fuit honorificè susceptum, donisque cumulatam, ad susce-
ptam feliciter prædicandi Prouinciam denuo dimisit.

*Penas sangui-
nis innoxii et-
iam num ex-
periuntur par-
ricidarum po-
steri.*

*S. Sigfridus ni-
hilo se minus
Christi vincæ
excolit.*

*Archiepiscopū
Bremensem
adit, & ma-
gnalia Dei in
salute gentium
commemorat.*

*Denuo ad mes-
sem redit.*

*Plenus dierū è
vita migrat.
Ecclesiam Ve-
xionensem An-
gelica visione
monitus ex-
truxit, & in ea
sepelitur.*

Tandem post longos frugiferos labores, & continua sanctissimæ vitæ
studia, plenus dierum, ad Deum cui fideliter seruierat, migravit, anno sa-
lutis humanæ circiter Millesimo trigesimo. Sepultus in Ecclesia Vexio-
nensi, quam ipse Angelico visu monitus erigendam curauerat, multisq;
miraculis clarus in sanctorum numerum relatus est ab Adriano IV. circa
annum Domini 1158. Festiuitas eius celebratur 15. Februarii.

*De eo scriptores rerum Suecicarum, Adamus Brem. lib. 2. c. 40 & 46. & in descriptione
Noruegiæ, Abbas Stad. pag. 117. Reuel. S. Brigittæ lib. 8. c. 46. Alb. Crani. in sua Metrop. lib. 4.
c. 11. Ioannes Magnus lib. 17. Historia Gotticæ c. 18. & in sua Metrop. lib. 1. Molanus & Canisius
in suis Martyrologiis. Sed non vna est eorum opinio, de tempore eius in Sueciam aduentus & obi-
tus. Certior omnium videtur Adami Bremensis, qui sub Libentio 11. cum floruisse & ad suam
vsque ætatem superuixisse affirmat. Sunt etiam qui cum cum S. Olao Rege ex Angliā in Norue-
giam profectum velint, atque inde in Sueciam penetrauisse.*

O LAVS